

Doc. dr Irena Jundziłł (1.09.1923 - 1.01.2023)

Docent doktor Irena Jundziłł urodziła się na ziemi białostockiej. Naukę rozpoczęła w gimnazjum (1937) przerwała wojna, kontynuowała ją w 1945 roku w Liceum Pedagogicznym w Białymstoku uzyskując w 1947 roku świadectwo dojrzałości. Studia pedagogiczne podjęte w Uniwersytecie Warszawskim ukończyła w 1950 roku uzyskując tytuł magistra pedagogiki (pod kierunkiem profesora Bogdana Suchodolskiego). Kolejno pracowała w Liceum Pedagogicznym w Białymstoku, Ełku i Pułtusku. Stopień naukowy doktora uzyskała w roku 1959 na podstawie rozprawy: "Kształcenie i myślenie w nauczaniu przedmiotów pedagogicznych (wydana drukiem w 1963 roku). Pracę w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Gdańsku rozpoczęła w 1961 roku. Na stanowisku docenta została powołana w roku 1969. W 1972 roku została powołana na Dyrektora Instytutu Pedagogiki i pełniła tę funkcję do 1978 roku.

Praca zawodowa docent doktor Ireny Jundziłł zawsze była powiązana z Jej działalnością naukową i społeczną. Już w trakcie studiów pedagogicznych, pod kierunkiem profesorów -Bogdana Suchodolskiego i Ryszarda Wroczyńskiego, kształtowała swe zainteresowania naukowe. Pierwsze studium dotyczyło zagadnienia analfabetyzmu w jednej z gmin rejonu Warszawy. Później pracując na stanowisku nauczyciela pedagogiki, zainteresowała się kształceniem twórczej postawy nauczycieli w prowadzeniu przedmiotów pedagogicznych. Zaowocowało to napisaniem rozprawy doktorskiej i późniejszymi badaniami nad studentami Wyższej Szkoły Pedagogicznej. W tym wcześniejszym okresie swej pracy dostrzegała wielką rolę samowychowania w procesie kształtowania osobowości przyszłych nauczycieli. Problematyka ta była obecna w dalszej pracy naukowej Ireny Jundziłł i stała się głównym kierunkiem Jej aktywności twórczej na wiele lat.

Drugim równoległym nurtem aktywności naukowej było wychowanie patriotyczne dzieci, a także wychowawcze wartości organizacji dziecięcych oraz spółdzielni uczniowskich. Rezultatem tych zainteresowań były liczne ekspertyzy i książki. Szczególne miejsce w dorobku naukowym Doc. dr Ireny Jundziłł zajmowała pedagogika opiekuńcza. Dowodem tego są liczne artykuły i skrypt na temat teoretycznych podstaw pedagogiki opiekuńczej, który miał kilka wydań.

Irena Jundziłł była dwukrotną laureatką nagrody Ministra Edukacji Narodowej. W roku 1970 otrzymała nagrodę III stopnia za pracę o wychowaniu patriotycznym, a w roku 1984 nagrodę II stopnia za prace o środowiskowym systemie wychowania w mieście.

Doc. dr Irena Jundziłł zrecenzowała ogółem 38 prac doktorskich, napisała 72 recenzje wydawnicze wraz z oceną materiałów z badań dla instytutów naukowych. Ogółem wypromowała ponad 500 magistrów pedagogiki. Pod Jej kierunkiem 11 osób uzyskało stopień

doktora nauk humanistycznych; z tej liczby-dwie osoby habilitowały się.

Aktywność naukowa Ireny Jundziłł przejawiała się również udziałem w licznych konferencjach , sesjach i sympozjach naukowych krajowych i zagranicznych.

Zarówno prace o charakterze teoretycznym jak i praktycznym były związane z Jej praktyką wychowawczą oraz działalnością społeczną. Autorka licznych prac o wychowaniu opracowała i realizowała przez 10 lat koncepcję wychowania w osiedlu mieszkaniowym "Zaspa" w Gdańsku. Wykorzystując własną koncepcję pedagogiczną, prowadziła Szkołę dla Rodziców i Poradnie dla Młodzieży, opiekowała się Kuratorskim Ośrodkiem Pracy z Młodzieżą i spółdzielczym klubem młodzieżowym.

Docent doktor Irena Jundziłł była także członkiem kolegiów wydawniczych czasopism: "Wychowanie i Zdrowie Psychiczne", "Problemy Opiekuńczo Wychowawcze" oraz członkiem rady naukowej Wydawnictw Szkolnych i Pedagogicznych.

W latach 1970-1980 uczestniczyła czynnie w pracach Zespołu Dydaktycznego Ministerstwa Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Była też członkiem Rady do spraw Wychowania (lata 1976-1979), Rady Społeczno-Naukowej w Instytucie Kształcenia i Doskonalenia Nauczycieli w Olsztynie (1976-1982).

Przez kilka lat była członkiem zespołu Pedagogiki Opiekuńczej PAN, a w roku 1991 została wybrana na członka Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN. Brała czynny udział w badaniach prowadzonych w zakresie problemu węzłowego. Kierowała zespołem zajmującym się kulturą pedagogiczną społeczeństwa, a także współpracowała z prof. dr hab. Edmundem Trempałą z Bydgoszczy nad wychowaniem równoległym. Ponadto była przewodniczącą Kolegium do spraw Wychowania. Aktywnie angażowała się w prace Krajowego Komitetu Dziecka, a w trudnym okresie stanu wojennego wskutek Jej wysiłków utworzono sejmową komisję do spraw dziecka. Przez wiele lat pełniła funkcje przewodniczącej Wojewódzkiego Komitetu Dziecka, a także była członkiem Krajowej Rady Postępu Pedagogicznego.

Jako kierownik Zakładu Teorii Wychowania powołała do życia pracownię pedagogiki opiekuńczej, nawiązując ścisły kontakt z Ośrodkiem Adopcji i Rodzin Zastępczych w Gdańsku oraz z innymi placówkami opieki nad dzieckiem.

W wyniku działalności naukowej, dydaktycznej i społecznej Doc. dr Irena Jundziłł uzyskała wiele odznaczeń i wyróżnień : Złoty Krzyż Zasług i(1970), Medal Pamiątkowy Komisji Edukacji Narodowej (1978), Złota Odznaka ZNP(1967), Złota Odznaka Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego (1978), Odznaka Honorowa Zasłużonym Ziemi Gdańskiej(1969), Odznaka Przyjaciela Dziecka (1969 i 1979), oraz Odznaka "Za zasługi dla Postępu Pedagogicznego"(1991).

Dorobek naukowy docent Ireny Jundziłł to:
13 książek (druki zwarte naukowe)

166 artykułów (druki zwarte popularnonaukowe)

21 artykułów w lokalnych czasopismach

Wypromowała 11 doktorów i ponad 500 magistrów pedagogiki.

Na szczególną uwagę i podkreślenie zasługuje Jej stosunek do młodszych kolegów i współpracowników w uczelni. Na co dzień bardzo wymagająca i dbająca o solidne wykonywanie obowiązków dydaktycznych i naukowych, dała się też poznać jako człowiek, który nigdy nie był obojętny na kłopoty i troski innych osób, służąc zawsze radą i pomocą, jeżeli zachodziła tego konieczność. Jej sumienny stosunek do pracy i dbałość o właściwy rozwój naukowy podległych pracowników, stanowią godny przykład do naśladowania oraz są podstawą naszej (Jej uczniów) wielkiej, bezgranicznej wdzięczności, szacunku i pamięci.

ODESZŁA 01 STYCZNIA , NA PROGU NOWEGO ROKU - CICHO, TAK JAK ŻYŁA.